

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

06 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte - Toma Nadejda,

Judecătorii- Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Guzun Ion,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Formusatii Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Tureac Viorel xxxxx, născut la
xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx

Termenul de examinare:

prima instanță: 06.06.2019 – 23.12.2019

instanța de apel: 23.01.2020-18.11.2020

instanța de recurs: 01.02.2021 – 06.07.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Edineț (sediul central) din 23 decembrie 2019, Tureac Viorel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 312 alin. (2) lit. b) Cod penal la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1000 (una mie) unități convenționale, echivalentul a 50 000 (cincizeci mii) lei.

A fost respinsă, ca neîntemeiată, solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 268, 29 (două sute șaiszeci și opt, douăzeci și nouă) lei.

1.1. Prin încheierea Judecătorei Edineț (sediul central) din 31 decembrie 2019, a fost corectată eroarea materială evidentă din sentința Judecătorei Edineț (sediul central) din 23 decembrie 2019, prin înlocuirea sintagmei „05.08.2016” cu sintagma „16.04.2019”.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Tureac Viorel, fiind recunoscut în calitate de parte vătămată în procesul penal nr. 20191400072 și interogat în această calitate procesuală la 17.02.2019 de către ofițerul UP al SUP a IP Edineț, Păgînu Sergiu, în intervalul orelor 06:50-07:20, cu explicarea răspunderii penale pe care o poartă în cazul prezentării cu bună știință a declarațiilor mincinoase, a indicat date eronate în ce privește, că în noaptea spre 17.02.2019, în jurul orelor 04:30, aflându-se în parcare barului „Gloria Qvarc” din xxxxx, a fost lovit din spate peste cap cu un obiect

neidentificat de către Voizian Radu, pierzând cunoștința, cu deposedarea prin sustragerea din buzunar a mijloacelor bănești în sumă de 1 000 euro, echivalentul a 19 305,40 lei, or, în cadrul cercetării acestui caz s-a constatat, că faptele invocate nu corespund adevărului.

Acțiunile lui Tureac Viorel au fost încadrate în baza art. 312 alin. (2) lit. b) Cod penal, *prezentarea cu bună știință de către partea vătămată a declarației mincinoase în cadrul procesului penal, săvârșită din interes material.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Tureac Viorel, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că fapta imputată nu întrunește elementele infracțiunii prevăzută la art. 312 alin. (2) lit. b) Cod penal, întrucât la prima sa audiere din 17 februarie 2019 în calitate de parte vătămată, nu cunoștea despre soarta mijloacelor bănești pe care i-a deținut în noaptea cu pricina, deoarece consumase băuturi alcoolice, suspectând sustragerea acestora de către Voizian Radu după lovitura aplicată, în urma căreia și-a pierdut cunoștința, însă, la ieșirea în aceeași zi din spital i-a depistat în automobil, fapt despre care i-a comunicat la 18.02.2019 ofițerului UP.

Astfel, a indicat că circumstanțele expuse denotă caracterul nefondat al acuzațiilor aduse privind pretinsa depunere a mărturiilor false în interes material în situația în care a consemnat denunțul, fiind prevenit de răspunderea penală în baza art. 311 Cod penal, fapt ce determină imposibilitatea atragerii la răspunderea penală pe art. 312 Cod penal, or cerând de la denunțător declarații adevărate, ar însemna să-l plasezi în poziția de martor în propria sa cauză, împrejurări de care însă nu a ținut cont nici procurorul și nici instanța de judecată la asigurarea dreptului la un proces echitabil.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 noiembrie 2020 a fost admis apelul declarat, casată sentința primei instanțe, cu adoptarea unei soluții noi, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

În corespundere cu art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, Tureac Viorel a fost achitat de sub învinuirea formulată pe art. 312 alin. (2) lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

În rest, dispozițiile sentinței referitor la corpurile delictive și cheltuieli judiciare a fost menținută, fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a enunțat că, verificând temeinicia argumentelor apelantului în raport cu probatoriul administrat pe caz și argumentele aduse de părți, în ordinea art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod penal va dispune casarea sentinței, cu achitarea inculpatului de sub învinuirea adusă pe art. 312 alin. (2) lit. b) Cod penal, în temeiul de drept prevăzut la art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, din motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii, în rest, menținând dispozițiile cu privire la corpurile delictive și cheltuieli judiciare.

Sub acest aspect, instanța de apel a reținut că din speța dedusă judecății, nu s-a constatat caracterul infracțional al acțiunilor inculpatului Tureac Viorel, condamnarea lui în baza art. 312 alin. (2) lit. b) Cod penal fiind nefondată, dat

fiind constatarea incorectă a împrejurărilor cauzei prin aprecierea neobiectivă a probelor, motiv pentru care a dispus achitarea acestuia de sub învinuirea adusă, întrucât fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În susținerea acestei concluzii, instanța de apel a reținut că, la caz, urmărirea penală a fost pornită la 16.04.2019 pe semnele infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal, urmare a autosesizării procurorului Plângău A. din 02.04.2019, pe faptul că fiind recunoscut în calitate de parte vătămată și avertizat de răspunderea penală pentru darea mărturiilor false, Tureac V. la audierea din 17.02.2019 a declarat sustragerea de la el a mijloacelor bănești de către Vozian R. în sumă de 1000 euro (f.d. 152-154), declarații ce nu le-a susținut la audierea suplimentară din 14.03.2019, menționând, că ieșind din spital, a depistat banii în salonul automobilului său, fapt pentru care a depus cerere de încetarea investigării acestui caz (f.d. 5; 158).

În motivarea soluției de achitare în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală de sub învinuirea adusă pe art. 312 alin. (2) lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, instanța de apel a indicat că latura obiectivă a respectivei componente de infracțiune se realizează prin prezentarea declarației mincinoase de către (...) partea vătămată, cu denaturarea adevărului pentru aprecierea incorectă a circumstanțelor cauzei și atragerea la răspundere penală (...) a unei persoane nevinovate, cea subiectivă caracterizându-se prin intenția directă, în care acesta cu bună știință prezintă o declarație mincinoasă pentru a acuza pe cineva de săvârșirea unei infracțiuni, calitative ce nu și-au găsit confirmare în speța dată. Deci, infracțiunea prevăzută la art. 312 alin. (1) Cod penal este săvârșită numai cu intenție directă și cu bună știință, că cunoscând realitatea, făptuitorul o denaturează în așa fel, încât relatările lui să ducă la o altă încheiere, ceea ce înseamnă, că el manifestă certitudinea, că prezintă o declarație mincinoasă, în lipsa căreia, nu poate surveni răspunderea conform acestei norme.

Respectiv, dispunând achitarea lui Tureac Viorel de sub învinuirea adusă, din lipsa celor două elemente ale componente de infracțiune prevăzută la art. 312 Cod penal, instanța de apel a reiterat că probele administrate la caz, ce au servit obiect de cercetare în prima instanță și cea de apel, nu confirmă nici intenția directă cu care ar fi acționat Tureac Viorel la depunerea cu bună știință a declarațiilor pretins mincinoase din 17.02.19 și nici interesul material pe care l-ar fi urmărit în acest scop. Or, motivele de fapt ce au determinat depunerea acestor declarații, au fost cât se poate de clar explicate de el în cadrul audierii suplimentare din 13.04.2019, și anume starea de ebrietate în care se afla la momentul depunerii lor, urmată de lovitura primită și pierderea temporară a cunoștinței, ce i-au afectat memoria, percepând denaturat realitatea.

Astfel, instanța de apel a notat că declarațiile lui Tureac Viorel din 17.02.2020 în calitate de parte vătămată, ca unica probă în susținerea învinuirii aduse, nu pot servi temei de condamnare, deoarece au fost depuse sub diagnoza comoției cerebrale, survenită în timpul bătăii, fapt confirmat din înștiințarea telefonică a Spitalului raional Edineț parvenită în adresa IP Edineț (f.d. 5).

Mai mult, instanța de apel a menționat că declarațiile inițiale a lui Tureac Viorel în calitate de parte vătămată, n-au determinat pornirea urmăririi penale pentru însușirea mijloacelor bănești cu aplicarea violenței, modificarea ulterioară a căror ar fi determinat reîncadrarea faptei sau ar fi afectat în careva mod mersul normal al urmăririi penale, fiind pornită din start în baza declarațiilor din 14.03.2019 conform semnelor infracțiunii de huliganism, iar pretinsul interes material pe care l-ar fi avut Tureac Viorel la depunerea mărturiilor din 17.02.2019, nu avea la bază suport probatoriu.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei penale.

În motivarea solicitărilor sale, recurentul a menționat că instanța de apel, la baza deciziei de achitare a pus doar declarațiile de autoapărare ale inculpatului Tureac Viorel, reținând eronat că „fiind lovit la cap și pierzând cunoștința, el percepea denaturat realitatea, uitând despre soarta banilor pe care îi avea la sine, considerând că i-au fost sustrași din buzunar în timp ce și-a pierdut cunoștința, pe care, însă, la ieșirea din spital, în aceeași zi, îi găsisse în salonul automobilului, fapt despre care neîntârziat a comunicat ofițerului de urmărire penală considerând, că se va dispune încetarea investigărilor pe caz”.

Or, poziția dată, expusă pe parcursul procesului penal de inculpat, acuzarea consideră că nu poate fi reținută și urmează a fi apreciată critic, deoarece conform declarațiilor martorului Albu Roman, rezultă că după conflictul avut între Tureac Viorel și Vozian Radu, ultimul a urcat în automobil și a plecat, iar Tureac Viorel a rămas la parcare, de unde s-a adresat la punctul traumatologic.

În continuare, recurentul indică la constatarea greșită a instanței de apel, prin care justifică caracterul declarațiilor inculpatului Tureac Viorel, și anume, că au fost depuse de către ultimul fiind în stare de ebrietate, a primit o lovitură în urma căreia și-a pierdut temporar cunoștința, ce i-au afectat memoria, percepând denaturat realitatea, or, instanța de judecată nu poate face o astfel de apreciere în lipsa cărorva concluzii sau expertize pe caz. Faptul, că Tureac Viorel, după aplicarea loviturii de către Vozian Radu cu pumnul în față, s-a ridicat de sine stătător, fiind în conștiință și nu a avut comoție cerebrală, a fost confirmat și prin procesul-verbal de examinare a imaginilor de la stația peco "Gloria Qvarc" din 26.02.2019, care, la fel, nu a fost apreciat nici într-un fel de instanța de apel.

În aceeași ordine de idei, subliniază că nu poate fi reținută, ca obiectivă și pusă la baza unei decizii echitabile, nici poziția inculpatului cu referire la informarea neîntârziată din aceeași zi a organului de urmărire penală despre faptul că a găsit banii în automobilul său, or, plângerea, declarațiile inițiale în calitate de parte vătămată, precum și recunoașterea în calitate de parte civilă, unde prejudiciul material cauzat pătimitului a fost apreciat de ultimul în sumă de 20000 lei, au fost depuse la 17.02.2019, pe când, așa-zisa cerere de încetare a examinării plângerii sale, a fost depusă de Tureac Viorel, abia la 14.03.2019,

adică, practic, după 1 lună, indicând doar că banii respectivi i-a cheltuit.

6. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din considerentele ce vor fi desfășurate în continuare.

Astfel, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

După cum rezultă din conținutul cererii de recurs declarate în speță, procurorul își întemeiază dezacordul cu decizia contestată pe temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Din esența argumentelor formulate de recurent, Colegiul penal atestă că partea acuzării invocă dezacordul cu soluția de achitare pronunțată de către instanța de apel în privința inculpatului Tureac Viorel.

Recapitulând esența cauzei penale deduse judecății, instanța de recurs reține că potrivit rechizitoriului, Tureac Viorel a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. b) Cod penal, și anume, prezentarea cu bună știință a declarației mincinoase de către partea vătămată, acțiune care a fost săvârșită în cadrul procesului penal, din interes material.

Potrivit sentinței, prima instanță l-a recunoscut vinovat pe Tureac Viorel de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. b) Cod penal la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1000 (una mie) unități convenționale, echivalentul a 50 000 (cincizeci mii) lei.

La rândul său, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către inculpatul Tureac Viorel, instanța de apel a casat sentința, și a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Tureac Viorel a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. b) Cod penal, în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Analizând textul deciziei contestate prin prisma argumentelor invocate în recurs și temeiurilor de casare nominalizate, Colegiul penal constată că criticile aduse de către titularul cererii de recurs și-au găsit confirmare în speța dedusă judecății.

În acest context, instanța de recurs menționează că conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal sau administrativ au fost corect aplicate, hotărârea adoptată urmând să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Analizând motivele aduse de către partea acuzării în cererea de recurs ordinar, Colegiul penal lărgit subliniază, că în cazul în care instanța de apel nu a fost de acord cu soluția de condamnare a primei instanțe, precum și cu probele prezentate de către procuror, atunci aceasta urma să dezvăluie soluția adoptată și să își expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii, fapt ce pe caz nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere formală de ordin general a circumstanțelor cauzei penale, lăsând fără justă apreciere probatoriul administrat pe cauză.

Potrivit rigorilor impuse de prevederile art. art. 414, 417 Cod de procedură penală, în partea descriptivă a deciziei instanța de apel urma să desfășoare analiza probelor pe care s-a bazat la adoptarea deciziei, cu indicarea motivelor care au stat la baza pronunțării unei asemenea soluții și din care considerentele urmează a fi reapreciate, admise ori respinse ca probe.

Colegiul penal lărgit, reținând prevederile art. art. 100 alin. (4), 101 alin. (1) - (4) Cod de procedură penală, remarcă că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor.

Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal.

Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de Codul de procedură penală, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor. Într-o hotărâre este necesar nu numai de a enumera probele, dar și de a expune esența acestor și legătura lor

cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

Contrar dezideratelor enunțate, Colegiul penal lărgit atestă că deși instanța de apel a criticat soluția primei instanțe, considerând că aceasta a preluat în totalitate din conținutul actului de învinuire fapta incriminată lui Tureac Viorel, precum și probele acumulate de către organul de urmărire penală în susținerea învinuirii, la rândul său instanța de apel, a omis să descrie în decizia emisă conținutul probelor administrate la dosar, să facă o analiză a fiecărei probe separat, iar apoi să le aprecieze în cumul prin coroborare.

Instanța de recurs constată că, deși instanța de apel a ajuns la concluzia achitării inculpatului Tureac Viorel de sub învinuirea adusă în baza art. 312 alin. (2) lit. b) Cod penal, în motivarea acestei soluții, instanța s-a limitat doar la descrierea unor probe administrate la cauza penală, fără a le supune aprecierii cu o argumentare detaliată și a le acorda un suport motivat, concluzionând într-o manieră superficială că acestea nu dovedesc intenția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate.

Astfel, Colegiul penal constată, că la baza deciziei de achitare a stat doar declarațiile inculpatului Tureac Viorel, din care rezultă că „în noaptea spre 17.02.2019, după ce consumase băuturi alcoolice, pe la orele 04:30, în parcare stației de alimentare „Gloria Qvarc” din Edineț, a fost lovit din spate peste cap de către Vozean Radu, de la ce își pierduse cunoștința, fapt despre care în dimineața aceleiași zile i-a comunicat ofițerului de urmărire penală care l-a vizitat la spital, prevenindu-l de răspunderea penală și audiindu-l în calitate de parte vătămată, iar pentru, că se afla în stare de ebrietate alcoolică, fiind lovit la cap și pierzând cunoștința, percepea denaturat realitatea, uitând despre soarta banilor pe care îi avea la sine, considerând că i-au fost sustrași din buzunar în timp ce-și pierdu cunoștința, pe care însă la ieșirea din spital, în aceeași zi, îi găsiră în salonul automobilului, fapt despre care neîntârziat a comunicat ofițerului de urmărire penală considerând, că se va dispune încetarea investigărilor pe caz” (f.d. 69, 167).

Însă, Colegiul penal lărgit remarcă că din conținutul declarațiilor date de către inculpatul Tureac Viorel, instanța de apel a extras doar unele pasaje, care i-au permis să facă o concluzie generală cu referire la nevinovăția acestuia, prin ce a ignorat declarațiile matorului Albu Roman, date în cadrul urmăririi penale din care rezultă că „.....la un moment dat între ei s-a iscat un conflict. Cetățeanul Vozean Radu a ieșit din automobil și i-a aplicat o lovitură cu palma în regiunea feței cet. Tureac Viorel, acesta ca rezultat a căzut, însă imediat s-a ridicat și între ei a continuat cearta conflictul între ei a durat aproximativ 2 minute, după care cet. Vozean Radu a urcat în automobilul lui personal și a plecat de la localul în cauză, iar cet. Tureac Viorel a rămas la parcare...” (f.d.20 verso).

Mai mult, din procesul-verbal de examinare a obiectelor și a imaginilor din 26 februarie 2019 (f.d.19), se constată că „după aplicarea loviturii cetățeanului Tureac Viorel, ultimul a căzut, după care s-a ridicat imediat, fără a fi ajutat de cineva...”.

În acest sens, Colegiu penal lărgit menționează că *pierderea temporară a cunoștinței și diagnoza comoției cerebrale, survenită în timpul bătăii*, stabilită de către instanța de apel, ca fiind motivul perceperii greșite a realității în timpul dării declarațiilor inculpatului Tureac Viorel nu a avut suport probatoriu, iar, *înștiințarea telefonică a Spitalului raional Edineț parvenită în adresa IP Edineț (f.d. 5)*, nu a fost dovedită prin concluzia unui medic-legist, expusă într-un raport de expertiză medico-legală, or, fiindu-i eliberată o îndreptare către medicul legist pentru a fi stabilit caracterul apariției și gravitatea vătămărilor corporale (f.d.17), Tureac Viorel, din motive necunoscute, nu s-a prezentat pentru a-i fi efectuat un control medical.

În continuare, Colegiul penal lărgit notează, că inculpatul Tureac Viorel, depunând declarații la urmărirea penală, și în ședințele de judecată ale instanțelor de fond, a susținut că la 17 februarie 2019, după ce a depistat suma de 20 000 lei în automobilul său, a înștiințat imediat ofițerul de urmărire penală însă, din materialele cauzei reiese că la 17 februarie 2019, inculpatul Tureac Viorel a depus o cerere prin care a solicitat să fie recunoscut în calitate de parte civilă referitor la dauna materială cauzată prin sustragerea din buzunarul său a sumei de 20 000 lei de către Vozean Radu (f.d.15), tot în aceeași zi a găsit banii, dar abia la 14 martie 2019 a anunțat organul de urmărire penală despre faptul dat și a depus o cerere prin care a solicitat încetarea procesului penal (f.d. 158).

Față de aspectele anterior prezentate, Colegiul penal lărgit statuează că instanța de apel a motivat insuficient hotărârea adoptată și a dat o apreciere greșită probelor administrate pe caz, or aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depusă de către organele de urmărire penală, de instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se finalizează prin soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după pertinența, concludența și utilitatea acestora. De menționat că proba trebuie apreciată și după veridicitatea acesteia. Veridicitatea probelor poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către instanță cu realitatea pe care aceasta o probează. Toate probele în ansamblu sunt apreciate din punct de vedere al coroborării lor, cu respectarea art. 101 Cod de procedură penală.

Colegiul penal lărgit menționează, că cercetarea judecătorească este un proces de stabilire a adevărului și constă în analiza complexă și multilaterală a probelor de către instanțe pentru a demonstra existența sau inexistența faptei reprobabile și dacă eventuala persoană inculpată a comis sau nu fapta infracțională care i se impută.

În concluzie, având în vedere motivarea insuficientă a soluției de achitare pronunțată de către instanța de apel, Colegiul penal lărgit constată că în speța discutată și-au găsit confirmare temeiurile invocate de recurent și prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, în cadrul căreia urmează a fi apreciate toate probele

În cumul, la justa lor valoare pentru adoptarea unei soluții corecte, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art. art. 93, 95, 101 Cod de procedură penală, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs, iar în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Se admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Formusatii Andrei, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui **Tureac Viorel xxxxx** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la **25 august 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Guzun Ion